

AN-HÀ-BÁO

MỖI TUẦN XUẤT BẢN NGÀY THỨ NĂM
ÉDITION EN QUỐC-NGŨ DU COURRIER DE L'OUËST

Organe d'Informations Agricoles, Commerciales et Industrielles

NHÀ BÁO Ở TẠI ĐƯỜNG Boulevard Dolanous - Cantho

TRẦN-ĐẮC-NGHĨA

TỔNG-LÝ

Giá bán nhật trình

BỘN QUỐC-NGŨ:

Trọn năm.....6\$00

Sáu tháng.....3 00

BỘN LANGSA:

Trọn năm.....3\$00

Sáu tháng.....2 00

BÁN CHUNG HAI BỘN

Trọn năm.....7\$00

Sáu tháng.....4 00

TRƯƠNG-QUANG-TIÊN

chủ bút

Về việc mua bán hay là mua nhật-trình xin đề thơ cho M. TRẦN-ĐẮC-NGHĨA

Lúc mua báo xin các ngài chiếu cố, gửi số tiền luôn, hẳn-quản lấy làm thâm cảm.

Những bài gửi đến không đáng lên báo được thời không lẽ trả lại, xin các ngài lưu ý.

NGHỀ CÀI-LƯƠNG CHÁN QUÁ

Các hiệu báo kính dù độ rầy hay bán về nghề bắt cài-lương; bản thể cũng phải, vì Sài-gòn-Chợ lớn buổi này gánh bắt cài-lương thứ đến không xiết, tựa hồ như cái phong trào cài-lương bắt đầu năm 1921 này mà tràn-laog ra vậy. Một hôm được tiếp chuyện với ông bạn ở Sài-gòn lại, có thuật rõ các đám bắt cài-lương ở Sài-gòn-Chợ lớn, và tâm lý của nhà hát đối với cái phong-trào cài-lương lúc này.

Người nói rằng: nghề bắt cài-lương chán quá! những nhà nhiệt-tâm vì xã-hội mà bày gánh cài-lương thời không mấy, chỉ có những hạng người vì lợi mà làm cày, thời thất đóm quá thừa. Thậm chí những kẻ dờ-dờ dang-dang thấy thế cũng bắt chước, kim người lựu hợp lại, mua một vai thứ tuồng, tập luyện trong ít bữa thời ra hát. Thế mà mỗi đêm cũng gộp đến hai ba trăm, đương ấy đủ biết rằng người mình có cái tánh háo hân mộ kỹ, mắt để xem sự lạ, tai để nghe chuyện lạ, óc để nhấm điếu lạ, mà không biết cái lạ ấy nó lợi hại thế nào!!!

Đã trông chính là nơi sửa đổi phong tục, bao hiểm thế-thái, cảm quyền sách đọc, đã hay có thể truyền tư-tưởng vào óc được, nhưng quyết rằng không bằng nhà diễn kịch trước sân-khấu. Thế mà những tuồng đã đặt ra trăm thứ, chưa át có được mười thứ chính-dịch, có thể làm cái gương qui hầu cho khách khán tràng soi. Ôi! người đặt tuồng phần nhiều là tay chưa sành điệu, thời bảo sao mà tuồng bắt được bổ ích.

Dân trí nước ta còn yếu ớt lắm, cái óc người mình để mà triếm-nhiệm những điều hay hay chuyện dở vào, tuồng hát có quan-hệ đến quốc dân; chờ như ở các nước văn-minh thì không quan-hệ lắm, vì trí người đã sang suốt, tinh người hay bình-phẩm, lợi thì lấy làm gương còn hại thì gạt ngoài tai, tuế mà người soạn kịch còn phải là người đại tài mới được, chờ chẳng như người mình, việc gì kim tiền được là làm ngay, dầu có hại họai phong-tục, phương hại nhân-quần cũng nó mánh.

Kìa như Sáu-Trọng là tay sát thế một cách ghê-ghét, mà không danh-vọng gì, sa-quãng con đàn bà như Hai-Bảo, trắng giò & hờ, hương thừa hoa thái, thế mà nhọc chi phải cày dao xẻ thịt, rồi tự đem mình nạp cho quan, để xưng là sang-dâm. Người đặt sách lại quá thích chi, phê cho những là: *đồng xướng đồng-si năng không phải... tức được cùn-xương chép sử hoai* Ôi! sinh làm người như Sáu-Trọng không vì mình chịu khi bầm cha mẹ, đem thân ra để

mất mát xử một cách chán-chương ghê-ghét như thế, lại còn được người kêu là *đồng-si*, cầu cho sự chép bìa đó, thời thật là một cuộc chương-dị quá!— Chỉ như con Hai-Dầu,.... ôi! viết còn nhớ ngọn bút, thế mà đặt tuồng hát, đem diễn lên sân-khấu.....!!

Ấy cốt là dục cho phường hưng-dó kia cũng thích gây chuyện đen có lương tâm, luân-thương diên-dào, đạo-lý suy-đổi, chờ bảo rằng bổ ích thời bỏ vào đâu? Ôi! hát cài-lương, thấy chúng làm gì la ung-ùng làm theo, đêm nào thàng này chi nghe ca luh-ôi, đêm nào cũng ca, tuồng gì cũng ca, đương ông gánh hát có sống được là cũng nhờ cái lối ca ấy. Chán quá!!

Đệu gì mà: quan xử cũng ca, người cày cũng ca, dĩa phạm cũng ca....., ca nghe riêu-rit như đoàn qui oan hồn, khiến cho khán tràng bắt một óc, như miuh. Nơi tôn lại thì heo bắt cài-lương buổi này phần nhiều không ra trò gì, biết sắp-đặt tuồng hát, biết tập-luyện con hát chỉ được không mấy gánh, còn ngoài ra bao nhiêu thì vì thấy người mình ham mới mà thừa cơ thủ lợi đó thời. Họ xem như cái cuộc đồ kim ăn, thường ganh-ghét lẫn nhau, kim cời lại quanh nhau, háu choán cho rặng chó.

Ấy vậy, trước muốn xem bắt cài-lương, ta nên chú tâm cho lắm, như là đầu bà, con nít, thương hay nhe lảnh, trông thấy những tuồng xang-xạm, đề mà cảm-dộng đến óc. Người đặt tuồng cần phải biết phận-sự mình đối với nước nhà, đứng vì cái lợi nhân-tiền mà đánh đó nhân-tâm, hại nỗi đời phong bại tục.

TRƯƠNG-QUANG-TIÊN

Trương Vô-Văn

(Caucho)

Trương Vô-Văn xưa nay dạy thi Bàng-cấp sơ-học (certificat d'etudes local) mà thôi. Nay tình lập thêm ba lớp trên, để dạy ba nam cho đi lui lấy Bàng-cấp sơ-nghịệp và tại-uang (Diplôme de fin d'études ou Brevet élémentaire).
Octobre 1921—khởi lập lớp ba (1ère année)
Août 1922— lập thêm lớp nhì (2e —)
Août 1923.....lớp nhứt (3e —)
Vậy ngày 17 Octobre 1921
khai trường dạy lớp ba (1ère année).
Có thầy tư-tài văn-chương bác-vật giỏi dạy.

Tiểu học định như vậy:

Externé— mỗi tháng 10\$

1/2 pensionnaire—id— 11

Interné —id— 18

Số học trò ước định chừng 30 trở mà thôi.

Cantho, le 5 Octobre 1921

VÔ-VĂN-THƠM

VĂN-UYÊN

Cây Sung

Rừng-cột chưa từng vựa phẩm cao,
Hàng xen bạn với ngai cũng laul
Đum-dé trái để sương dầm cội,
Sùm-sùm tán xanh tuyệt vẻ màu.
Trong hội bàn-dào chưa gặp mặt,
Ngoài hàng mao-sại lẽ quen nhau.
Vi mạng chông tiếng đồng lòng vậy!
Nghỉ nức cười thay thế đặt bầu...

T-K-H. rợng-giang=Hoàng-Gia

Khuyến-Phê

Cơ-nghệp hôm-mai trời giờ-giàu!
Trông người chủ lạ cứ than-van!!
Đêm khuya máng tiếng phượng gian

[khiếp,

Rừng quanh nghe hơi lủ cáo tàn.
Vi Chích đá bia gan tin-nghia,
Sở tư khéo chép chuyện hãm-oan.
Sủa ma trạch bảy người theo-đốt,
Giắt nháp canh trâu dạ nó mành.

H N. Đông Sơn=Lâm-gia

Kỹ Nữ Sĩ

Hai làm xuất thư tử độ chứng,
Hỡi người con gái dạ thanh-tâu:
Khoe tươi nước tóc mây xanh-kiền,
Trong suốt màu ra tuyết trắng-ngân.
Đồng ngữ đa trao thì là đồ?/
Chúa đồng hay anh khéo vớo xuôn?
Ước chi gần gũi đôi lời dĩa:

Lựa mới mà xe chỉ Tấn-Tân.

L.L.Bourdais=Lưu-Huynh

Cái-cửa

Tuồng em mua-nàng lời tuồng-pha,
Mở cửa hiu-bai cửa ấy ta,
Mở cánh rớt dĩa người qui-tiện,
Gai theo ngạo đon lủ gian-là,
Cười ai dưng ngách thân lỏn-cười,
Quea một bên thêm khách lại qua,
Giao em từng-tiền, ngheo chủ phụ,
Đầu nơi lảnh-rach cũng là nhà!

T.B.Ngưu chữ-N.T.H.

Kỹ Nữ-hữu Ngụ-Nương

Kể từ cách mặt bạn Hoài-nương,
Ước như cung nhau cuộc thế-thương
Phận chi lẽ nào tua tở-vê,

Nội em sao làm có lờng-khương?
Non-sông dấu vừng tình chi-diệu
Ấn-ái khộn cần khúc đoạn-trương.

Xót bọn mình đây tuồng phận-dại
Lột trần đã mắc kiếp tang-thương?
Mme Kim-Châu

Thu-Hoài

(làm ở Lộc-ninh, 1917)

Hoa đã không tươi, lá cũng sâu,
Đổ ai về dang cánh mùa thu?
Vành-tri cây-cỏ nhà trâm-dạm,

Trắng xóa non-sông nước một màu,
Đình núi bơ-vơ đoàn nhân lại,
Trương đồng lớp-đớp lột mưa mau.

Năm canh đối ngọn đèn leo-lét,
Thêm bọt lòng cho ngọn gió lau!
B.K. Chấp-Chung-nữ soạn

THỜI ĐÀM

Dây Chùm-Gởi với cây Xoài

— Nay bác Xoài, về sau tôi hết
muôn dùm-dỏ với bác nữa, vì dý
rày tôi không tâm được phượng-
thê cho vĩa y, hông thêm bóng thêm
trái cho bác! Sao bác chửi lớn thế?

— Nghê cái dộng kiêu-hành bác-đen
của mi, ta bắt nào-nê; àu là mĩthư
ngâm lại thân mi, xet coi nhờ máu
thịt của ai mà mi cả là rợng dầy.

Mi đánh thị ta như rĩa, thì ta dĩa
bâm gan trợng-dương mi nữa
cùng chãng ít gì! Thời thì còn bận
bịu mà chi, mi cứ thông-thái-dĩ;

riêng một nỗi dãng máng cho con
củ của ta, là từ rầy nó dũ miêng
uông vút ăm, khỏi phải mang nặng
đeo-dọt như lúc ta nuôi-nân mi
vậy.

— Kiêu bác đó!— Chùm gửi tích
mình lên dượng, khigộc rĩa xa xoài
rối, mới nghĩ rằng: ngoài trời mây
chỉ dãn bà nằm nơi thì ai cần dũng
dồn ta thời thì ta bay-xuông xom
kim nơi an-trú.

— Bay cả buổi gặp chũng biêt bao
nhiều nhũ, song vì dừi dả van-
minh uên dàu dàu dều riết mự
táy, chũng ai thêm uông chùm gửi
nữa, chũng bị nặng thết khó queo;
thời rồi một kịp phau phứt!!

— O! đời chãng kêm phượng plu
án bác nghĩ, họ ở trong trần con
chê trần lu trượng cung ten gio
buộc vãn như trần mới có dĩa v!
cao-quĩ, nếu ta bỏ trần mà đi thi
ngoài ra hàng Huỳnh-Thổ, chũng
nơi nào dũng thân cho yên-ôn!!

Nào-Đời

Cải chính lại

An-Hà số 230 nơi mục "VĂN-UYÊN"
có bài "TRƯƠNG-PHU-TÔNG" bài ấy của
ông T. V. Ông-Chương chớ không phải
của ông Hoàng-Thu; vì ấn-công sắp lộn,
vậy xin cải-chính lại.

Một đêm kia trong giết chiêm-
bao thấy chị Kỳ-Điệp hiện hồn về
trao cho anh Kỳ-Điệp một bài thơ như vậy:

Hồn linh phượng-phất đưa bên mình,
Ngọc-Điệp-lang quần tình giết nùng!!
Phận mông tư ngậy em cách bóng,
Phước nhớ nay dãng viêng nhau cùng

Đương-trần khuyến dò gio cầu tiết
Ấm-cánh dầy toan ven đạo tăng
Số thiệp đã vậy thời chịu vậy,
Chãng đời chãng chớ phụ tình chung.

PHAM-NÀ-ĐẠI

(chiêm bao rồi thuật lại)

Đạo-Cổ, Đạo-Kim

Ông Nguyễn-Thánh-Úc, tư Thiệu-Huy,
hiệu Hoành-Thu; Nguyễn-cựu Chánh-Chú
Bút (tư Thời-Bảo và Nô-g-Cổ-Min-Đàm,
lại Bi-nhơn nghethuật là Hôi-viên Ngưu-
Giang-TLi-Xá, mới đây thấy nhật-trình
nói ông ra chơi ngoài Huế mà chãng
hay còn bận-biệugiang-sơ sống dặng
lo trách dời hay ghét trần lụy nên đi
thăng xương dạ-đài? Nếu may ông
chưa chết, thì tương bạo tương-dắc
ông cũng nghĩ làm, vì mới kỳ Nam-
trung-nhật-báo xuất bản ngày 20 Sep-
tembre, số 207 có người đạo thi của
ông gửi dãng mà ký tên rõ ràng quá.

Hoặc khi ông này dỏ biêt ông Úc không
ra dục báo... nên dũ gan-ruột dũ
chuyện lạ mắt vậy?? An-Hà-Báo ký
trước có ông Thôn-Câm-Lê kịch-bát
ông H. (B.H) rất kịch-liệ, cũng là một
tuồng Đạo-cổ: sửa thơ xưa mà ký tên
mình. — Nức cười thay! ông Hồ-Huệ-
Đãng (Mairie) Đình quan Đốc-lý (mà Sai-
gon hay Cholon dũ?) Chép bài thơ của ông
Úc đáp với Cử-Nhân L.C.P. hiệu T.L.

số cựu Chủ-bút báo Lục-Tinh-Tan-Vân
đã in ra trên L.T.T.V. trong năm 1919.
Đã hay rằng thơ luyến thì người phục,
nhưng vịnh theo y, mượn lấy chữ nhà
vào, chớ chãng nên chép nguyên bài,
cung chơn-dứt lộn-xộn mà xưng là ở
tay mình viết ra. — Bi nhân nghĩ cho
ông Thôn-Lâm-Lê trách ông H. (B.H) cũng
dãng mà còn chớ chẽ; vì dũ Hoai-Tinh
ấy đã lâu đời lắm. Chỉ có thơ của ông
Hồ-Huệ-Đãng đây, nếu ông Úc còn sống
thì gạt qua, báo hại quá!!

Cơ ma Bi-nhơn nhũ dũ lời bởi-lạ hồ-
ugh, nghĩ là có, với ông Úc đạo của ông
Ho-Huệ-Đãng; ấy chớ phải Bi-Nhơn lớn
gần kinh ông; chãng là ngài ông đặt
nhiều qua rồi lộn của kẻ khác đi chãng?
gi-nhau trước hỏi thăm coi ông Úc có
thơ-cu với ông Đãng chãng?

Sau đây ông Thủ-Câm-Lê xử dùm vụ
này; cốt là ông đã lấy lòng thành-nhiệt
vấn-dặng ông T.V. và ông Văn-Cơ nào
túng chớ dũ.

Ông Bi-nhơn chép bài thơ trong Lục-Tinh-
Tan-Vân 1919 và một bài trong Nam-Trung-
Nhật-Báo xuất bản ngày 20 Septembre 1921

Kỹ hữu Nguyễn-thành-Úc

Văn biêt bài ta làm nặng tình,
Chia-plui là lều của cao-xanh.
Con đường quán khách dù quen gót,
Lừa hậu lòng ai nói chấy thành.

Tư tuổi sớm xa trò giã-nà,
Chung trời mưa lều chỉ cung-canh.
Biêt ta chỉ có trăng cũng bạo,
Ngay-tháng non theo luông bực mình!!

Trung-Kỳ-Cử-Nhân: = Tùng-Lâm.

Đáp y vận

Nửa gánh dỏ-thư, nửa gánh tình,
Bác (1) tuổi, tuôi bác vẫn còn xanh,
Bác-Nam rãng phải chia hai ngã.
Cây-cỏ dũng cho phụ tất thành,

(1) Bác ở Bắc ta anh ở Nam

Đem tuổi rồi ta cười nửa miệng,
Đau lòng nghe quốc khóc năm xanh.
Thần-danh mà có gì không có??
Có mặt non-sông có mặt mình!!!

Long-xuyên = Nguyễn-thành-lê.

Kỷ Hữu

Gây-gỗ sanh ra sự bất-bình.
Dượng tòi, tòi dượng vẫn còn xanh
Bắc-Nam rằng chớ chia hai ngã.
Huỳnh đệ đừng cho phụ tất thành
Hẻm-giàn nghĩ ra cười là chớ,
Ôán-thu rồi cũng thấy chung-quanh.
Hay rằng thiên-ác trời phân xử,
Trời-kẻ lòng người mặc sức tranh.
Hỗ-Huê-Đang (Mairie)
Cái-Bè — Lê-khắc-Mẫu (sưu)

Cái lợi khi về học thuật

Sự học ngày nay, không nói ai cũng biết, chính là điều tối cần cho loài người ở giữa cái thời-kỳ gay-gắt, khổ-sống mà đề-chết này. Thế mà cách mấy mươi năm về trước, nhà nước mới sang qua xứ ta, ghé phen kim cho được học-sinh, tưởng cũng là cơ-khả lắm.

Thậm chí mô người sang Pháp du-học khỏi phải tốn phí gì, nhưng ai cũng lấy làm một việc ven trời góc bể, ngli-ngừ điếu no nôi kia — Lâm người vi bì bất-ép mà phải thuê-mướn sắp con nhà cơ-cần học thế cho mình, thành ra chung cuộc rồi nhân học-thuật, nhân kiến thức mà con nhà cơ-cần kia ra người hữu dụng.

Thời-thê ngày một thay-đổi, tang-thương ngày một xoay-biên. Quả đất còn bao độ chuyên-vấn, thời sinh-kế của con người cũng nhân đây mà xoay-chuyển đi, không biết bao giờ là cùng. Bưởi đây người mình đã công nhân được cái lợi-khi học-thuật đối với cá; sinh-kế xã-hội vẫn có một phần canng bệ nhau to-tác lắm, nên chỉ cứ xem ngay các trường, từ lớp cao-lâng đi chỉ lớp đống-âu, lớp nào cũng chen-chut học sinh. Không nói trường sơ-dãng mà đến trường trung-đãng cũng thế, không nói nội Nam-ky mà đến cả trường trong bòng-pháp đi-tức đã chứa hết số người cấp sách ơm vớ kia?

Vì thế mà lợi học ngày nay so với lợi học ngày trước vẫn có cách nhau xa.

Những học sinh qua tuổi thêi không đặng học nữa, con là thì lại càng lo buộc gấp đến mấy lần. Ấy vậy mà ven như càng bu-buộc là càng nung-nấu tất lòng con người lên, ai cũng bận biết

người có học-thức với kẻ ngu-đốt vào có phần lợi-hại rất to, nên dẫu ở về nghề nào cũng cần có học.

Ừ! đành rằng: những người thiếu về đấm quang-trường là phải có học-thức, điều ấy cố nhiên rồi; nhưng kẻ làm ruộng, bôn thợ-thuyền, anh buôn bán.. lại cần phải chú luyện cái óc minh cho được tinh tường hơn nữa, mà muốn luyện cho óc được tinh tường thì cũng không sao là lọt ngoài cái phạm-vi học-thuật.

Cái chủ nghĩa sự học thật là hoạt-bát thay! bao tuần cả sinh-kế, cả chính-trị, không việc nào là không cần đến. Ngoài các nghiệp-nghề tươi phồn sự người dân đời với nước nhà cũng phải có học-thức mới am-hiểu được thời cuộc, cũng khỏi gây những điều tối mắt loang-tám mà trái phạm luật pháp. Xứ ta những quân đầu trộm đuôi cướp kia toàn là hang đàn ngu-xuân què-dối, tuy nhiên chúng có lương tâm, nhưng lương-tâm của kẻ không học-thức thì chưa dễ mà đề-nên được các sự đạ-vọng ác-nghiệt kia.

Nhưng chủ-nghĩa hợp-quân, đoàn-thể mà ta trót đã rầm xướng lên từ mấy năm sau đây, tức là đơn vị cái mầm học thữc vậy. Con người càng có kiến-vấn cao, tư-tưởng rộng thì càng nhìn nhau là thân-thiết, mà vận-mạng nước nhà cũng nhân đây càng được hưng thịnh lên; khiến cho người cùng nòi-giống biết ung-dúc nên tâm lòng khoan-khải mà hình vức quyền-lợi cho quê-hương. Người có học-thức bao giờ cũng chiếm cái địa-vị, dẫu không được cao-thượng, nhưng cũng không đến nỗi thấp hèn-quá, mà cốt để cho chúng vậy-vô.

Ấy đại-để cái lợi khi học-thuật có hay cho xã-hội là thế; nên chi, người xưa vì kẻ có học như gạo-nếp, mà kẻ không học như cỏ-rát, há chẳng phải là lợi vàng-dá dấy ư?

Trương-quang-Tiền

Dám cưới

Ông Trần-trình-Trạch, Hội-đồng Quân-hạt tại Ba-liêu gửi hồng thiệp cho bay rằng đến ngày 10 Octobre 1921 là ngày ông định đưa linh-ái của ông là cô Trác-thị Hồng phối-hiệp cùng M. Trương-blobh Vinh, Nghệp-chủ.

Vậy Bón-quan có lời kính mừng ông và chúc cho loan phụng hoà minh. Trương-Trần báo-hiệp.

An-Hà-Báo

Chúc mừng

HOÀN-HẢI TÂN-VĂN

Phi-cơ lớn của nước Mỹ

Gần đây ở nước Mỹ có nhà làm máy phi-cơ tên là A-đạt-ma cùng với một người bạn tên là Đa-cô-lap-ty, hai người bán nhau định chế phi-cơ đi khắp cả trong thế giới, bàn định trừ tính đã xong cả rồi, bèn khởi công làm cái phi-cơ mới ở Phi-hành-cơ-hội tại trên sông Khắc-ha, mà định rằng ba tháng thì làm xong cái phi-cơ ấy. Nghe chừng như cái điện-tích cánh phi-cơ ấy rộng đến năm ngàn thước vuông Anh, dài một trăm năm mươi thước Anh cho đến hai trăm thước Anh; đời khi làm xong, đem bay thử xem, đã được vững trãi, rồi sẽ chế máy bay ấy mà đi quanh chơi khắp cả hoàn cầu, tính tất cả phí tổn hết là mười bảy vạn đồng tiền vàng, bay đi tất cả là mười bốn hôm. Lại nghe như ở nước Mỹ định làm một cái nhà Phi-hành-cơ-hiện rất to lớn, quyết rằng tất làm thế nào dạy được đến năm ngàn người biết chế máy bay, mà tính phí-tổn thì hết đến hai trăm vạn đồng tiền vàng, hiện nay đang trừ tính quyền mớ về món tiền ấy.

Than ôi! Phi-cơ là một cái rất cần dùng cho thế-giới ngày nay; đường bộ thì xe-hỏa và ô-tô, đường thủy thì có tàu thủy và Phi-hành-thủy-điện-cơ; kể ra đã là nhanh chóng tiện lợi lắm rồi. Gán đây các nhà Cơ-khi học mới phát-minh ra làm máy bay để bay ở trên không, thì lại là khinh-khoái tiện lợi lắm nữa, vì là sức máy phi-cơ bay đã nhanh, gấp mấy lần rồi, mà ở trên không lại không có vướng víu gì nữa, nên bay lại càng nhanh lắm. Từ khi máy phi-cơ ấy không những là trong khi chiến-trận, quân tành, đặc-điền, nhà-nước đem dùng rất là tiện-lợi, mà lại đem dùng để vận tải hàng hóa, thì lại càng tiện-lợi cho trong đám thương-trường lắm nữa. Nay hai tay cơ-khi-học nước Mỹ định làm một cái phi-cơ rất lớn bay đi khắp cả hoàn-cầu, cái đó thực là một cái công cuộc rất to lớn, cuộc du-lịch rất kỳ-khởi, mà lại là cái tư-tưởng rất cao xa mới mẻ vậy. Tuy rằng cái phi-cơ ấy điện-tích rộng năm ngàn thước vuông Anh, dài hai trăm thước Anh, mà nhà phi-cơ cũng chưa cho là to, làm trong ba tháng công mà cũng vẫn còn cho là chậm, tốn đến mười bảy vạn kim-tiền cũng không cho là nhiều, đi mười bốn ngày khắp thế-giới vẫn chưa cho là

chóng; thế mới biết là bọn nhà triết-học to như bẻ, rộng như trời, suốt trong thế-giới không cho việc gì là khó, mà cứ chám-chám một bụng tiến-thủ vậy.

Cử-nhân Đỗ huy-Bông

T.N.D.B.

CARPENTIER đời đánh

Tin New-York ngày 17 Septembro cho hay rằng: Carpentier có ý muốn đánh với Tom-Gibbons tại New-York trong tuần tháng hai 1922.

Nhà bán lỗ

Nhà báo "The Michigan Trust Company" tại Chicago đóng cửa vì bị nợ trên một trăm triệu (100.000.000.\$) đồng.

Quan Chủ-tỉnh viếng Cáu-kê

Ngày 21 Septembro rồi, quan Chủ-tỉnh Gazano đi viếng quan Cáu-kê (Cán-thơ) Sau khi viếng quan rồi, thời ngài đi thăm lại nhà việc An-phủ, cách quận chừng 500 thước.

Nhà việc đơn-đop trang-hoàng, cứ treo rừ-rừ. Sau khi hương chức chào quan Chủ-tỉnh rồi, M. Lê-thuận-Hoà, xã-trưởng làng An-phủ ra đọc một bài chúc ngài, trong ấy có xin nhiều đoạn hữu lý như: xin lập nhà thương hầu cứu kẻ bịnh hoạn, độ người sinh-sống, xê thêm mớ giao thông, đặng bõ và dâng thủy, vì chẳng thể thối cuộc thương mãi trong xứ lấy làm trở-nại và việc mở-mang trong xứ cũng như đó mà chậm-trễ đi.

Quan Chủ-tỉnh có lời cảm ơn M. Lê-thuận-Hoà và hương chức, hứa sẽ chấn-chỉnh làng An-phủ lại và sẽ lo cho Cáu-kê có nhà hảo đưỡng.

Hội nhật tây Cánthơ

Hôm ngày 10 Aout 1921. M. Vô-hiếu-Đê có gởi cho Viên-quan quý chức cùng các vị Nông-Công Thương-nghiệp chủ trong tỉnh cái thơ sau này.

Kính,

Bà tánh tỉnh Cán-thơ được nghe nhạc tây lần đầu là năm 1904, lúc quan Toàn-quyển Beau lại ăn lễ kinh Xàno mới đảo rồi.

Cách ít năm sau, ông Outrey lại làm giám đốc mấy tỉnh Hậu-giang lúc lễ Chánh-chung bay là lễ Tết thì có rước nhạc-tây ở Mytho qua. Lần lần thiên hạ đẹp tiếng nhạc-tây nên có nhiều làng cùng lễ kỷ yện và nhà giàu có dịp đám cưới cũng rước nhạc-tây hoặc ở Saigon hay là Mytho Tiến mượn chẳng bao nhiêu mà liền phí lộ tốn hao rất nhiều và có nhiều khi muốn mượn mà không được vì

gánh nhạc thì ít còn trong lục lư h nhâm lúc nhiều chỗ cần dùng.

Hiện nay, tỉnh Cán-thơ nổi danh trong việc Nông, Công, Thương, nên người ta gọi Cánthơ là Kinh-Đô miêng Hậu-giang.

Sáng dịp, có nhiều việc hữu ích cho đời đã làm rồi. Như Nghia-Địa thì nhớ có Quan Đốc-phủ quận châu-thành Đê-đại nhơn, nên làng Tân-an đã cho một số đất ba bốn mẫu. Còn đó âm công thì có thấy cái ống Địch-bào đã làm một cái nhà giàng và đó chừng dọn theo kiểu kiem thời. Trong ý tôi tưởng, như luôn dịp lập được một gánh nhạc-tây thì ai cũng tại chí.

Tôi đã có hồi ý kiến nhiều ông có chức phận trong tỉnh Cán-thơ, nên tôi đưng ra xướng lập một Hội nhạc-tây tại Cán-thơ. Vì chẳng biết việc này ra thế nào, nên tôi biên sơ ra đây ít đếu đại lược, và ước ao như trong anh em ai có đẹp lòng, xin hùn kế ít người nhiều, trước là cuộc vui, sau cũng có giúp ít nhiều cho xã-hội. Chừng xong rồi sẽ làm điều lệ chác-chắc và cử người quản lý.

Bình mỗi hùn là 70\$00t đầu một lần. Người nào hùn năm hùn sắp, xướng, khi nào có rước nhạc thì hội định bớt tiền hùn 10%/. Người nào hùn trên năm hùn tới mười hùn thì bớt 20%/. trên mười hùn thì bớt 30%/.
Đến nay, M. Vô-biếu-Đê đã gởi bạc và gởi thơ qua bên Tây mua đó đặng lập một gánh nhạc 30 chue người. Nên đặng vào báo An-Hà tên họ mấy vị hảo tâm đóng bạc rồi và ước ao trong tỉnh, chã-g thiếu chi người giàu có, giúp kế ít người nhiều đặng làm cho nên việc.

- Nguyễn-tân-Lộc — điển-chủ Cánthơ-ville 20\$
- Ng-lân-Hưng — Phó-tổng Địch-Báo 20.
- Lê-bá-Nhân — Điển-chủ Tân-Quới 20.
- Lê-văn-Sử — Điển-chủ Tràôn 20.
- Nguyễn-vinh-Hiến — Điển-chủ Ômôn 20.
- Vô-hồng-Sa — Hương-chủ Tân-Thới 20.
- Ung-văn-Chất điển-chủ Thới-Binh 100.
- Ng-văn-Huân — Hương-cả Ômôn 10
- Phan-v-Thuần Ký-lục hội Canh-nông 10.
- Vô-biếu-Đê 50.
- Nguyễn-văn-Trình — Secrétaire principal des D. & R. 20.
- Trần-minh-Lý — buôn bán 50.
- Huy-h-Đông — Hội-đồng Địch-Báo 30.
- Nguyễn-văn-Bút — Phó Trưởng-Tòa 20.
- Trần-v-Phông — Điển-chủ Soctrăng 20.
- Phan-lương-Tướng — Cựu Cai-Tổng Ômôn 50.
- Phạm-quang-Nghiêm — Buôn bán Ômôn 10.
- Nguyễn-văn-Yên — Huyện honoraire Tràôn 100.
- Trương-văn-Sô — Cựu Hội-Đông Tràôn 50.

OAN TRUYỀN NGOC-HANH

(Luy vi tình)

par Trương-quang-Tiền

(TIẾP TRƯỚC)

Thế mà Ngọc bắt rung mình, nhưng không phải vì sự THU dôi nổi riêng đau; rung mình đây là vì bị cái oai lực của thần thiên lương nó không đặng, đưng như dẫu dất tâm thần năng, bởi sao có gây điều ác-nghiệt.

Đúng ở giờ chiều, nàng đang tắm phồng, hoạt nghe có tiếng gọi cửa. Cửa mở, người bước vào, người ấy là ai? Nào có ai đâu, nếu chẳng phải Hoàng-kim, đến hỏi sự duyên cớ Ngọc. Nàng cúi đầu thì là, Hoàng-Kim chớp miêng cười duyên, cười rặng sọc như đòng trái, tức cho dẫu bóng lạc lui đến đây. Ng ba sinh hương hóa, nói chớ hay bên kiếp này thôi? chẳng tiếp lấy truyện đời, để giải tâm lòng hoài vọng. Bàng:

"Cánh bạc mạng là cốt dành để chờ khách má hồng, con người dẫu lẽ sinh ra phưởng nhược chất, thời dẫu có thấp gan kêu thầu trời xanh cũng chưa dễ phá được cảnh ấy, mà nếu phá không được cảnh ấy, thời lẽ cố nhiên — nàng cũng chớa biết — phải đánh liều nhắm mắt đưa thân, để dờ lẩn cơ Tao. Và lại còn người ai cũng cứ vì thất vọng mà toan trốn tránh nợ trần mãi như thế, thời oan uổng cho cái hình hài của Tao-hóa ung-lúc còn, chớa tôi lỗi với Tao-hóa đã đành, mà lại phải mang thối phu-phần cùng chúng tộc.

Thời thối nữa lời sống mà quí này, không sống chơi cũng uổng, đến sáu theo mái chi; tới đến đây, cái hi-vọng đời là có muốn cây lờ ngõ lại nâng, xin đẹp phư chuyện trước, thý ý nàng muốn điều gì, phồng lời tình được xin vàng, để rước nàng về nhà, thấp lon hương ba sinh, cho loan phụng hiệp hôn, phi nguyên cả ước."

Ngọc bấy giờ có hơi thẹn, ửng đỏ má đào, không tương luy nữa, nhưng

coi không ra lời, chỉ ngồi cẳng móng tay ra ý lưỡng nan, không biết thế nào liệu tiện. Nói mình cũng như, chẳng còn loan tính việc chẵn đời, nhưng nữa lo Sáu-Kê trở xuống tâm, nữa chừ thông gia đạo của Hoàng-Kim, sự rồi ra vô-lớ. Than rằng: Thiếp dẫu dung tính nhưng cũng sáng nghe, thấy đã cố lòng khuyên, xin có lời cảm nghĩa.

Tiếp cũng dư biết: Càng phần chưa mừng, để toan trốn nợ trần hoàn, nên trót mấy ngày rày, nằm nghĩ không còn nhắm mắt. Khóc muốn cạn vòng luy ngọc, thương tâm chắc lười lợ thàng làng, thấy ôi! nỗi riêng của thiếp, chớng chất như non, thấy cam gánh vát làm gì, thả là luy thân này, chỉ giám nhớ công tài-tử. Phưng chi: chim nhai lẳng chưng, làm cây lành mà đó — thiếp nói xin thấy niệm tình — thân thiếp buổi trước với buổi này, nếu sánh so nhau, chi khác vàng thau hai loại.

Thiếp chột, e nỗi dỏ sai nhành mà trót ra cả híp hương nhan cứ ngồi trạch là trời già, thời có ích gì đâu? Hồn quố

lại lẳng, kíp sinh đã quá lỗi nghĩ, còn bày ra làm cuộc dở dang, thật tội chết đã cam, sống sót càng cay đắng.

Kim-Bằng thấy thế mới kim lời an-ôi, nàng ngồi nghe như lọt vào tai, vira lau luy và rằng: Thấy quá thương đến thân hèn, thiếp đã nghĩ cùng, nếu rằng không cũng ngặt. Vậy thời thời: phân dâng xin gởi luy, tuyệt sự nhờ bóng tung quào, còn như phận thiếp, thiếp xin nguyện: dẫu đến đêu sấm sét búa đao, thê cũng nhau cho tron. — Được gởi như cốt tắc lòng, chàng mới bước lại gần, đưa tay choan qua cổ. Còn mừng nẻo hơn nữa! mừng nói chẳng ra lời, kể mà hít chút hơi, cho thỏa lòng ao ước. Nói yêu nhau khôn lỏ được, trót đưng như bị thuốc hống nhan, mà thật vậy! chàng ngó nhìn sững mặt người thương, nhìn không nháy mắt.

Bấy giờ Hoàng-kim-Bằng mới tỉnh đem Ngọc về Sóc-Đen hầu cùng nhau chung chạ. Ngọc rằng: thiếp thật lờ chưa trải bước, đem thân bỏ gởi lại

tình quân, thấy mà tính đem thiếp về, thiếp những e sợ rằng miệng hùm, chim lồng khó tách mình bay bồng.

Chừng ấy, ăn năng bất cấp, trót vì (ay lờ nhùng chằm, thấy thương thiếp xin tính lẽ nào, vì bằng đem thiếp trở lại nhà, chắc mười phần khôn tiện một. Quả vậy! Kim-Bằng đã có vợ nhà, người sâu-sát nước đời, ghen-tương đưng mực. Thế mà chàng vì yện Ngọc, nên cũng cố đánh liều, rằng: mình sao khéo ngại thì thôi, ruột gan đã biết nhau rồi, vì dẫu đêu giải kết đến đêu, đã vàng cũng quyết liều cùng bay. Ai như phưng khôn nan, mang râu mây gat gắm phụ-nhân, tôi thê cùng mình: liền dẫu canng, non dẫu mòn, bề ai vẫn còn dây đưng.

Thời thối gat lấy sáu lòng cho rành, thương nhau đưng ngại ngại nhau, ai lỗi nghĩ chừng có búa đao, như nguyệt trên dẫu chưng chiếu — Ngọc ngli e lọt vào tai, mấy lời quả quyết, rồi sáu Âu công luy-luy, nên từ đi khách phòng, nhắm mắt đánh lừa theo bạo.

Còn nữa

Việt-Nam-kỷ niệm đài
LẠC QUYÊN

Carnet No 14051 a 14100
Report 171800

Nguyễn-van-Giỏi	10 00
Nguyễn-v-Dam	5 00
Nguyễn-v-Cung	5 00
Trần-van-Tâm	5 00
Nguyễn-v-Chất	30 00
Nguyễn-v-Vui	5 00
Nguyễn-v-Đông	2 00
Trần-van-Co	3 00
Nguyễn-v-Chu ^o s	1 00
Nguyễn-v-Vinh	3 00
Nguyễn-v-Tê	3 00
Nguyễn-v-Bích	3 00
Lê-van-Kim	2 00
Nguyễn-v-Dang	10 00
Lý-van-Su	5 00
Lai-van-Hoà	2 00
Lai-van-Thanh	2 00
Lý-van-Thích	5 00
Trình-Dương	2 00
Lai-van-Sac	5 00
Nguyễn-v-Hoai	3 00
Yo-thi-Giap	3 00
Nguyễn-v-Phuc	1 00
Trần-van-Ui	3 00
Thi-van-Minh	3 00
Nguyễn-v-Kho	5 00
Huyh-v-Yên	5 00
Lê-van-Cong	5 00
Nguyễn-v-Rang	3 00
Nguyễn-v-Thuoc	3 00
Bui-van-Dat	3 00
Nguyễn-v-Không	3 00
Nguyễn-v-Dào	5 00
Bai-v-Mân	1 00
Lê-van-Hoai	3 00
Nguyễn-v-Mau	1 00
Lý-van-Yên	5 00
Nguyễn-v-Xen	1 00
Huyh-v-Hai	3 00
Nguyễn-v-Chay	3 00
Nguyễn-v-Dây	2 00
Nguyễn-v-Quân	2 00
Nguyễn-v-Liên	2 00
Huyh-v-Bai	3 00
Nguyễn-v-Minh	3 00
Dan-v-Lu	3 00
Trần-v-Bach	5 00
Trần-v-Ky	5 00
Trần-v-Tam	5 00
Trần-v-Di	15 00

CÔNG BẰNG CẤP CỦA HỘI BẦU XÀO MỸ-NGHỆ HANOI BAN KHEN
DIPLOME DE MÉRITE-EXPOSITION DES BEAUX ARTS DE HANOI 1920
Cordonnerie - Chapellerie - Tonkinoise
GRAVURE SUR MÉTAUX ET MARBRE

NGUYỄN CHÍ HÒA

83 Rue Catinat Saigon

Kính cũng QUI-VI đáng rõ. Tiệm tôi có 30 thứ BẮC-KỲ, GIẤY, LAM NÓN theo kiểu AU-CHAU kim thời. GIẤY đóng băng DA-TÂY, HẾT, NÓN lam băng GÂY-MÓP thiết nghệ, lợp NI-XÂM, BỐ-TRẮNG VÀ BƠ-VÀNG đủ kiểu. Tôi cũng có thứ KHẮC CON-ĐÀU ĐÔNG VÀ CHẠM MỘ-ĐIÀ ĐA CẨM-THẠCH ĐÈ MÀ. Tôi đã BẮN-SI ở LỤC-TINH thiết nhiều, đá có nhiều vị rất tin cậy và khôn ngoan NÓN VÀ GIẤY của tôi làm thiết kỹ càng và giá lại rẻ hơn chỗ khác nữa. Tôi cũng có BÀN GIẤY-HẠ ĐA LĂNG GIẾP DA-LANG VÀ NHUNG đỏ màu GUỐC BẮC-KỲ SƠN-BEN QUAI-NHUNG QUI VI xa xin viết thư về tương nghĩ tôi sẽ hỏi làm lập tức có gia BẮN-SI riêng thiết về xin chữ tôn chiếu để cho việc buôn bán của ĐÔNG-BANG ta được thành lợi trong lúc cạnh tranh này tôi hết lòng cảm ơn.

NGUYỄN-CHÍ-HÒA, Kính mời

Thợ họa chơn dung thiết tinh xảo

Xưa nay Lạc-châu qui khách ai ai cũng đến công nhận rằng: vẽ phấn công-nghệ thì người Bắc-kỳ tinh xảo lắm. Đã mấy năm nay, bốn hiệu chuyên nghệ khác con dấu, khác bầu đồng, làm các thứ nón theo kiểu Âu-châu và đóng giấy, thợ sự kỹ lưỡng khéo đẹp của bốn-hiệu, chứ qui vì cùng đều rõ biết.

Hiện nay tại bốn-hiệu có một người thợ họa-chơn-dung thiết tinh nghệ lắm; người thợ này là một tay họa công có danh tại Bắc-kỳ.

Chẳng những vẽ giống tạc mà thôi lại có đủ tinh thần từ nhiều coi như hình sống. Họa đủ cách đủ kiểu, xin qui khách (chiếu-có, muốn họa thư một lâu cho biết sự tinh xảo của bốn hiệu. (Hình vẽ trên nam khốon phai). Qui khách muốn vẽ xin do theo bản dờn đây rồi gửi hình kiểu đến, và xin gửi bạc đặc cọc trước một phần ba cho bốn-hiệu làm tinh. Khi bốn-hiệu tiếp được hình kiểu và bạc đặc cọc thì lập tức làm liền lại gửi cho qui khách. Công hình vẽ rồi sẽ gửi tới nhà giấy thép tại phố khách ở.

NGUYỄN BÌNH HOẶC BÁN ANH	THƯỚC TẮT	VIỆT CHỈ COSTÉ	VÉ VỐ GIẤY	TỬỆ A L'HEURE
Bán Anh	0 40 x 0 50	10\$00	40\$00	
Bán Anh	0 50 x 0 65	15 00	45 00	
Nguyễn Anh	0 50 x 0 80	25 00	60 00	
Nguyễn Anh	0 70 - 1 00	35 00	90 00	
Nguyễn Anh	0 90 - 1 40	45 00	120 00	

Gửi hình chụp đến tiệm họa, hoặc thợ, mandat xin dờ như vậy:
M. Tăng-khánh-Long
Propriétaire Chapellerie, Cordonnerie Tonkinoise
N° 10 RUE CATINAT N° 10 - Saigon

Hai thứ thuốc hay

Thuốc **«THIÊN-TRẦN»** CHỈ KHAI-HOÀN là một thứ thuốc vi khuẩn-hóa chống luôn giá trị, đặc-ong đàn bà mới ho, hoặc ho lâu, ho ráo, ho ra máu ho có đờm, ho sắc-sắc, dùng nó trong vài ngày thì thấy giảm liền. Chủng biết bao nhiêu người đã dùng rồi, đều gửi thư đến khen ngợi chẳng cùng. Cách dùng thì khi mua thuốc sẽ có gởi toa cho cứ dờ theo đó.

GIÁ BÁN: Hộp nhỏ 5 miếng... 0\$30
Hộp lớn 10 miếng... 0\$50

Thuốc **«THIÊN-LY-NHÂN»** cứu bệnh mũi. Thuốc dùng toàn sữa cạp mà luyện chế ra. Làm người mũi đã trên năm sáu tháng mà khi dùng trong tuần lễ thì thấy sáng như thường. Thuốc nhỏ vào đã nửa và mát lắm. Cách dùng đã có bên trong toa, khi mua sẽ gởi theo với thuốc.

GIÁ BÁN: Một ve 0\$30
Mỗi chục 11 ve
Ve lớn 1\$00 bằng 4 ve nhỏ

Xin rằng coi chừng thuốc giả - Cứ dờ thư cho **M. Trần-dac-Nghĩa** Quản-ly An-Quán An-Hà-Cánthor thuốc gởi lại

Quảng tài Thạnh

Tạm đóng ghe và sửa ghe ở bên kia sông gần cột giây thép gần CÁNTHOR
PHÙNG-CHIÊU - CHỦ

Kính cũng qui vị đáng trọng, nay tôi mới lập một trại đóng và sửa ghe có sẵn ụ và hồ tiện bề ừa và kéo ghe.

Tiệm tôi cũng có bán các thứ cây ừa đồ thước tất mà tốt giá lại nhẹ hơn các nơi.

Chỗ tiệm này biết lẽ nghĩ của người An-nam nên tiếp rước qui vị vừa lòng luôn luôn chỗ tiệm này khi trước có làm chỗ sự tiệm ừa biệu là Quảng tài-Lại, (ai ai ai cũng biết rằng người kỳ biết chiểu hiển đả ai bực nào

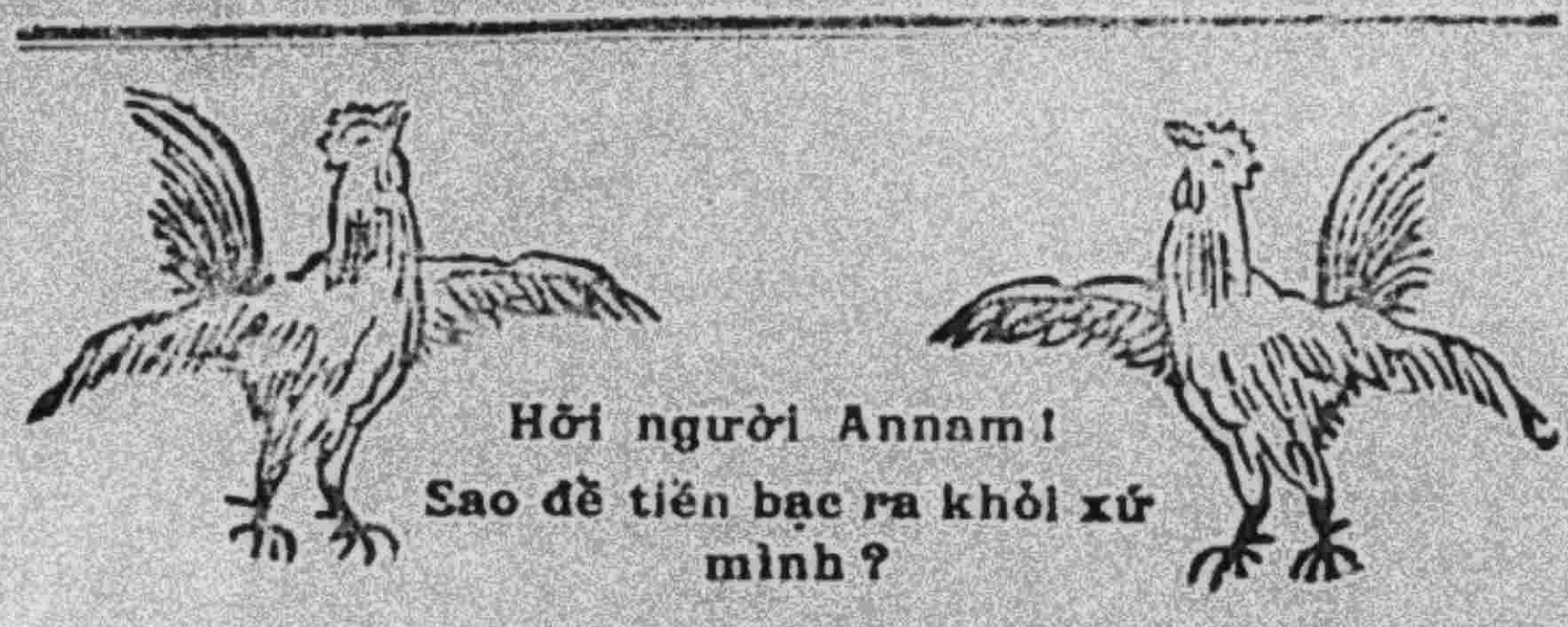
Xin qui ông qui thấy có cần dùng mua cây ừa đồ đóng hay là sửa ghe đến tiệm Quảng tài-Thạnh thì rõ. - Cái xin qui thấy thương.

Nay kính cáo.

Thuốc điều hiệu globe (TRÁI ĐẤT)

Hạt đã ngon, để dành lâu được không mốc, không mục.
Tại Hàng **Denis-Frères** có trữ bán

Hỡi người Annam!
Sao để tiền bạc ra khỏi xứ mình?

Hãy dùng thuốc chữa vẩn thuốc hút hiệu CON GÀ và vẩn rồi

VÌ THUỐC NÀY NGON HƠN HẾT.
ĐÃ THOM THO LAI GIÁ RẺ HƠN CÁC THỜ KHÁC.
Thuốc CON GÀ trồng tại xứ Đông-Dương
Nên giúp hội Société des Tabacs de l'Indochine,
66 Boulevard Bonnard - Saigon
hầu giúp muôn ngàn người Annam.

Phước! Phước cho kẻ gặp của qui

At cũng muốn dùng chữ TRƯỜNG SANH (SÔNG LẠC); cái số người ấy ai không được vì chẳng gặp LINH ĐỨC (THUỐC NÀY).

Nay có một thứ thuốc giúp dùng sống lâu và mạnh giới gọi là TRƯỜNG SANH LINH ĐỨC. - Là thuốc để bổ khí đờng sức, sửa huyết.

Qui ông qui bà cũng hàng viên quan đều yêu dùng, lại giữ sẵn trong nhà luôn cho con cháu được mạnh giỏi.

Nó trị bệnh nóng lạnh, hôn uất, các thứ hoa trái, chời nước, nóng lạnh đầy đờn đưa bởi ban trái mà ra, nhứt đau, đau bụng, giết sên lán, đặc ruột, me, lán thân đã dờn: Cứu chứng di tinh mộng tinh, an khon: ngon và chậm tiêu, hay mở chiêm bao, nhứt mồi, đau lưng, đau hông, tê bại, ho, suyễn, kiết, thũng sưng mình mẩy.

Trị các bệnh đơn bá bởi khí huyết hư mà ra **đau mắt**. Con nít hay đau eo một bất cầu bệnh chi hãy bèn chi cho nó uống thì chắc sẽ trừ nên mập mạp mạnh mẽ.

Đã có trăm ngàn người nhờ thuốc này rồi. Có nhiều người đau cả năm uống đồ thuốc không hết mà dùng thuốc này ít ngày thì được mạnh.

Người mạnh mới tới nên uống đôi ba viên dờng ngon an, ngủ khỏe, và giữa các chứng bệnh; khi dờng trời dờng nỏ mà giữ mình.

Kẻ ho lao nếu dùng thuốc này dờng thì cũng giữ mạng sống trị giá được không kỳ thái mà lại dờng thái, không kỳ ban mà trị ban trái hay lắm.

Kẻ đau mũi mạnh người ốm yếu hãy dờng nó dờng mau bổ sức.

At muốn dùng thuốc này mà số thì thật rất tốt hơn hết, không phải bị, nó số độc tẩy dờm.

Thi dờ này chẳng phải một thứ với các thứ là khác chút nào.

Hãy coi cho kỹ mỗi gói thuốc có đóng dấu (marque déposée) hình con Nai là dấu đã cấu chứng tại Tòa Saigon ngày 21 Décembre 1920. Ai trừ bán ra lại thì có giấy làm chứng. Nhứt tiệm Annam tại Saigon đều có bán.

Muốn cho chắc (chính gờ) thì gởi thư cho **Monsieur Nguyễn-van-Thiên Jean-Lierre** ở **Thinghe par Saigon** mà mua thì sẽ có tin tức gởi lại.

Bản tiền mặt mỗi gói 0\$40. Mua nhiều sẽ tính nhẹ hơn. Muốn giúp ích cho đồng bào, chẳng chút cầu lợi, vì nó qui giá và hay hơn các thứ là khác xa lắm Phước! Phước cho kẻ gặp và biết dùng TRƯỜNG SANH LINH ĐỨC!!

Coi cách dùng trong toa cho kỹ.

Xin biết rằng: 1- Chẳng phải một thứ với các tế khác; 2- Lớn chỉ dờng đôi ba cây sẽ thấy sức tinh nghiệm nó là thế nào.

Tiệm Hoàn Mỹ Cao lạnh

Bản hiệu có bán đủ thứ hàng tàu hàng tây, hàng bắc, và hàng vương cũng có trên tây đồ hộp đồ cần và đồ tạp hóa, bán sỉ và bán lẻ bốn hiệu xưa nay chuyên một nghề buôn bán, cho nên những hàng-tàu-lua và công-lua cách chỉ kỹ-lưỡng. Và rất dầy công-nhuộm, làm cho nên dờng lâu càng tốt chẳng hề phai màu bàu chứ qui vị, muốn mua đồ bán lại, hoặc gia dờng xin gởi thư quyết vào bốn hiệu sẽ lập tức gởi liền khi hàng đến chất là dờng vui lòng qui-vị.

Hàng dờng gởi contre Remboursement đem bạc đến nhà thờ lành hàng.

Chủ nhân: Huỳnh-dac-Nghĩa kính mời

Kính cáo

Kính cũng ba con cờ bạc dờng hay tôi là Nguyễn-van-Nên, người báo, thì gia-tai của BUI-NH-CÔNG-TÂN và NGUYEN THI-VAN và con là HUYNH-CÔNG-QUYEN Nay HUYNH-CÔNG-TÂN qua đời đã dờng hai năm, nên tôi kính cho có bạc thay tá gởi như ai có làm đến chi cần lễ dờn phần của tôi báo thủ gia-tai, hay là bất kỳ người này làm tờ giấy chỉ với kẻ khác, phải có chữ của tôi làm chứng mới dờng, còn như dờn vào tôi không biết không hay thì các việc này tôi sẽ xin tòa bầy bổ mà người ấy lại bị thiệt hại nữa.

Nay kính
Nguyễn-van-Nên, Propriétaire Cánhthor,
Cánhthor, le 25 Juillet 1921.

Thạnh phát Cánthor

Tiệm Thạnh-phát mới dờn về dờng Kinh-lập (Cánhthor) ngay cầu tàu Lu-tinh có bán đủ các thứ hàng Tây, hàng Tàu, hàng Bắc, lán Bắc đến may áo, rờng khố từ 6\$50 tới 7\$50 một áo, lán Bắc đến may quần rờng khố và hẹp khố từ 6\$ tới 7\$50 một cây; Xuyên, địa hột ga từ 7\$50 tới 9\$ một cây 2 áo; lán có đồ đến từ 12\$00 tới 14\$ một cây 5 quần có dờ; lán quyên anh đến từ 8\$ tới 9\$ một cây 5 quần có dờ; sá hột đến từ 8\$ tới 9\$50 một cây 3 áo dài; vai may mớng rất đẹp, giá không hề thay mỗi cây bé dài 20\$50, bé ngắn 0\$80 từ 5\$ tới 6\$; satin, cầm nhung, nhung màu và nhiều màu hàng lán; gúp quay ga và quay nhung. Giá nhẹ hơn các nơi miền lán nỏ dờ có, đồ thứ nón ô, non trờng, giày bả, giày tây đủ kiểu đến tây lán chớ nhiều thứ.

Hàng lán nhứt tại Cao-lanh (Sadec) không hề trở, dờn lán và chắt lán.

Qui khách có dờp đến Cánthor, thì kính mời ghé tiệm tôi chờ cho biết, còn vì nào dờn muốn biết giá hàng xin viết thư thì tôi sang lán dờng giá chắt hoặc gởi thư coi lán Kiêu (chianhillois).

Có mua thì gởi theo cách lán hoa giao ngân (Contre rembursement).

Nguyễn-van-Xương
Chủ nhân cầu cáo.

Tiệm khác con dấu

Kính trình cũng qui khách đáng rõ hiện tôi trước ở số nhà 85 đường Catinat và số 130 đường Pellierin, nhờ an lạc châu chừ quân lực chiến có thì công nghệ của tôi đã thành bản bầy lán này.

Vay tôi đã dờn lại số 96 cũng dờng Pellierin vẫn chuyên nghệ khác con dấu đồng, cao-su, lán-dờng, bán đá cầm thạch dờ mề, có bán đủ các thứ con dấu Tây giới lại, như là Dateur, Numéro-teur, Politoeur, Composteur, etc... v. bán dờ phu lán theo dờc con dấu giá rẻ dờ tốt mà làm mau, có in Catalogue dờ gởi cho qui khách nếu qui khách muốn cần dờng kiểu nào thì xin gởi thư cho tôi lấy Catalogue lán kiểu mà dờng tôi sẽ hết sức làm cho vừa ý các qui khách.

TRẦN DUY BÌNH
Graveur - 96 Rue Pellierin - Saigon

Cholon le 22 Aout 1921.
P. le Président du Comité régional de Cholon

THỜI-SU

Giá bạc

Thứ sáu... ngày 30 Septembre...	86,00
Thứ bảy... ngày 1 Octobre...	8 05
Chủ nhật... ngày 2 Octobre...	id
Thứ hai... ngày 3 Octobre...	id
Thứ ba... ngày 4 Octobre...	8 15
Thứ tư... ngày 5 Octobre...	id
Thứ năm... ngày 6 Octobre...	id

Giá lúa

Lúa chớ đến nhà máy mới ta 100 kilô là:	
Thứ sáu ngày 30 Septembre	4\$70a 4\$85
Thứ bảy ngày 1 Octobre	id
Chủ nhật ngày 2 Octobre	id
Thứ hai ngày 3 Octobre	id
Thứ ba ngày 4 Octobre	id
Thứ tư ngày 5 Octobre	id
Thứ năm ngày 6 Octobre	id

Hà Nội
MÁY BAY HA
Thứ 7 ngày 24 Septembre lối 3 giờ, một cái máy bay, quan hai Tabere cầm bánh bị nhào xuống hồ. Người vô hại.

XC TỬ
Toà sở Hà Nội mới xức khiếm diện M. Jaumont là phó Tham-biện, 2 năm từ với 2.0 quan tiền và và cầm không cho bunn sự trong 2 năm, vì tội lấy tiền từ hết 1.783\$

Saigon
TRỌM 2.242 ĐỒNG.
Đêm 30 Septembre này Mrs Jeanne Vaudet ở 82 dờng Paul Blanchy vì đi khời, bị kẻ trộm vào lấy vàng, vòng, hột xoàng và quần áo tinh cá thấy 2.242\$ Bất dờng tên dờng.

QUẢN TỐ GAN
Tên Lê-van-Đông lục-tô tại Travinh, đi ghe tên Saigon Lối 3 giờ khuya ngày 20 Septembre 4 tên an cướp chèo ghe đến, Đong la lán. Tên lán Ng-van-Ky lán gần lối dờng lam-bác-lay tiếp. Quan ấy đánh nhào với lán Ky, Ky bị một chèo, nhào xuống rạch, rồi lán lán cho chèo máy phát sóng sáo. Đon Ky bị xuống thối mát.

Hỡi Dông bằng

Trong xứ ta có lo đặc một thứ rượu ngon lán kêu là RHUMSTELLA lán rờng bằng nước mìa

Ta nên mua rượu này mà uống, vậy mới là tở ý bình vực cái mới lợi trong xứ ta đó.

Muốn mua xin đi tới HANG HẬU GIANG CÁNTHOR SAIGON - MYTHO TRAVINH

Rượu RHUMSTELLA này giá đã rẻ mà uống lại nên khỏe nữa. Mua uống rồi mới biết.

SOCIÉTÉ des SUCRES et RHUMS Saigona Cochinchine

Vậy mỗi lợi càng ngày về tay dờng chửơng

